

Виходить у Львові
що дня (крім неділі і
гр. кат. съят) о 5-й
годині по полуночі.

РЕДАКЦІЯ
1 Адміністрація: улиця
Чарненкого ч. 10.
ПІСЬМА приймають
ся лише франковані.

ЗВЕРТАЮТЬ СЯ ЛиШІ ЯЗ
окреме жадання і за злом
жевем оплати пошт.

РЕКЛАМАЦІЯ
не запечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Гостина Найдост. Архікнязя Кароля Франц Йосифа у Львові.

Оба два дни Зелених съят перебував у Львові Найдост. Архікнязь Кароль Франц Йосиф, витаний сердечно цілим населенем столиці.

Вже від вчасного рана в неділю роїлися улиці людми, котрі спішили зайти місця, звідки могли би добре приглянути ся приїзд Гостя. Всі балькони, вікна, улиці котрими мав відбуті ся в'їзд заповнилися людьми вже коло 12-ої години. Дорога від двірца до намісництва була прибрана хоругвами і цвітами.

Улицяяи махиравали поодинокі відділи шкільної молодіжі, котра уставляла ся після в гори назначеного порядку вздовж цілої дороги.

Тимчасом на дворець почали в'їзджати ся достойники, представителі властів державних і автономічних, радні і послі. Перон був застелений до половини перским диванами. На ліво від входу до цісарського сальону уставила ся почетна компанія 30 полку піхоти і ціла генералізія з головнокомандуючим ген. Кољошварі. На правоже уставили ся: П. Намістник др. Бобржинський в парадному мундурі з лентою ордеру зеленої корони П. кл., п. Мар-

шалок краєвий гр. Стас. Бадені в польськім уборі, шляхта і посли, між ними: кн. Андр. Любомирський, Т. Ценський, пос. Мойса-Росохацький, гр. Вол. Країнський, кн. Вит. Чарториський, кн. Сапіга, гр. Мих. Баворовський, гр. Стан. Семинський-Левицький, пос. гр. Стан. Бадені і м. ин. всі в богатих одягах, даліше президия міста з президентом Найманом на чолі і богато радників, відтак ректори університету і політехніки др. Фінкель і Фідлер, начальники властів і урядів, а то президент апеляції Червінський, президенти Лучкевич і Кіліян, страш. прокуратор державний Гінце, прокуратор скарбу др. Енгель, віцепрез. дирекції скарбу др. Шляхтовський, віцепрез. ради шкільної краєвої др. Дембовський, директор земліниць др. Рибицький, президент дирекції пошт і телегр. Вопатерні, даліше представителі руских товариств а то: др. Кость Левицький, др. Олесницький, радник Двора Ал. Барвінський, радн. Кивелюк, дир. Заячківський, проф. Залозецький, др. Федак, о. крил. Чапельський, проф. Вол. Шухевич, проф. др. Студинський, радн. Сосновський, о. Давидяк, др. Заяць, др. Павенський, о. Давидович, о. Костецький, проф. Свистун, др. Лагода.

Точио о год. 1 мін. 56 заїхав при звуках народного гимну поїзд, везучий Архікнязя. Роздалися оклики в честь Достойного Гостя, донеслися відгуки арматих вистрілів.

З сальонового вагону вийшов Архікнязь

в мундурі ротмістра драгонів. Привітавши ся з п. Намістником, удав ся перед фроїт почетної компанії і відобразив рапорт. Пізніше вернув знову на праву сторону, привітав ся з п. Маршалком гр. Ст. Баденім і розмовляв з ним хвилю.

Відтак представив п. Намістник Архікнязя президента міста п. Наймана, котрий привітав его короткою сердечною промовою і закінчив окликом: „Его Цісарська і Королівська Високість Архікнязь Кароль Франц Йосиф нехай живе!“

Оклік той повторили всі зібрані на двірці три рази, а Русини піднесли оклик: „Миогая літа!“

Архікнязь звучним голосом відповів, дякуючи за сердечний привіт.

У відповіді піднесли знов зібрані оклик: „Нехай живе!“ і серед тих окликів перейшов Архікнязь до салі, а звідтам перед дворець, де его привітала численно зібрана публіка

Архікнязь всів до повозу з п. Намістником дрсм Бобржинським, перед ними іхав директор поліції Райнлендер і президент Найман, а за ними генералізія і достойники, котрі були при привітанні на двірці. Цілу дорогу, мимо дощу, іхав Архікнязь в відкритім повозі і військовим поклоном дякував публіці за оклики.

По полуночі прийшов Архікнязь представителів духовенства, військових і півільних

За вітчину.

(З польського — Вл. Ст. Реймона).

Вашімур замови на хвилю, наповнив куфік водою і піднимуючи его повагом, повів тижнами очима по вояках.

Всі якби нагло скаменіли, лише замигтіли очі і лиця охололи в дожиданні.

— Плю за вашу геройську смерть!

Випив до дна і склинувши до вояків, простягнув руку та кликнув знову:

— А тепер ідти! Ідти на свої домовини — брандери і згиньте до одного! Японія потребує вашої смерті... Жде на неї.. Ідти і згиньте!

Кричав могутним голосом, немов голосом всеї вітчизни.

— Банзай! — вирвав ся зі всіх грудей оден могутній оклик.

— Банзай! — грянув вдруге як буря, шаблі висвистнули з піхв і товпа молодців заворушила ся, зфлювалась, розвинула ся в межетячу течію і рушала до сходів на палубу. Лиця виблискували із сумерку салі немов огненні мечі, а львии, завзяті очі, повні громів і відваги, вистрілили блискавицями захоплені я безграниціного щастя.

Ішли парами, кріпким та еластичним кроком моряків.

Ішли в гордій мовчанці вибраних, на не-минучу смерть.

Ішли тихою хмарою громів, кинених рукою призначения.

Тишина настала, мовчанка гробу неслася ледовим подихом. Лише шум моря продирився з палуб, даліше та охляле бить філь, розвіяній відгомін якихсь голосів, а они ішли німим рядом, горді, молоді, щасливі як боги, шаблі схилляли перед вождом, підносили голови, вірні очі топили в его очах, а дружні усымішки, немов зрошені цвітами, кидали ему до ніг..

„Не вмерла!“ Отсе на єї святый голос дзвинув ся жертвенный стяг і з усымішкою щастя іде на невимілимий бій, на певну смерть, на загибель!

„Не вмерла!“ О ті геройські груди розібуться я геройські філі! Саможертвою переможуть, а любовю побідять навіть саму смерть...

„О земле моя свята!“ Так молив ся Камімур, ідучи за ними на палубу.

Сонце вже заходило за далекі гори, червоний блеск іскрив ся на розбурганих філіях, сумерк немов тихі, знесилені вітханя сповивав

поволи съвіт, а солодкий спокій вечера спливав з блідого, остиглого неба. Лише море гуділо сердито, хлюпаючи близкими піни і лоди сіпалися нетерпеливо по боках панцирника.

Сходили до них в глубокій мовчанці, немов оцирі, що сходять до спільногого гробу.

Було їх сто двайцять. Гіроше і Катаока замикали похід.

Камімур, спершись о бурту, глядів за ними, ціла залога віддамала ім останні почесті. пращальна хоругв лопутіла на щоглі.

Нараз свист прорізав воздух, шруби загаркотіли і лоди кинули ся на море, летячи верхом філь та прошикаючи спінені хребти...

Камімур довго стояв на палубі, проводячи їх задуманими очима, доки не щезли на овіді, так що лише смуги димів блудили за ними і стадо крикливих мев.

А судна гнали заєдно широким гірлом заливу, до моря, часом западали немов в пропасті, але по хвили піднимала ся філя і они сунули як білі величезні птахи; синяві дими закриали їх плащем, крізь який ледви прозирали втікаючі береги.

Сонце вже зайшло, на заході розливалися калюжі пурпурі і золота, море счервоїло, починаючи кипіти і перевалювати ся тяжко, філі немов ржаві змії зароїли ся розплюсненими стадами, видвичали ся з глибон і піднімуючи окровавлені голови, летіли в криком на судна окружаючі їх довгими тілицями, термо-

властій як також достойників на привітній авдіенції в палаті Намісництва.

Прибули іменно: Німецький консул гр. Реден, управлятель російського консульства радник Мих. Верховцев, Архієпископи: Більчевський, Шептицький, Теодорович, єпископ Бандурський, командант перемиського корпусу Куммер, командант львівського корпусу Кольшварі з генералізмом, даліше п. Намісник гр. Бобржинський, віцепрезидент Намісництва Стан. Гродзіцький, віцепрезидент ради шк. краєвої др. Дембовський, віцепрезидент кр. Дирекції скарбу др. Стан. Шляхтовський, прокуратор скарбу др. Енгель, дир. залізниць др. Рибицький, президент почт Вопатерні, ректор університету др. Фінкель, ректор політехніки Філдер, директор поштії др. Райнлендер, відтак збірою начальники властій судових: п. президент апеляції Червінський, президент суду краєвого Лучкевич, віцепр. суду краєвого Кіліян, старш. прокуратор державний Гінце; даліше президент міста Найман з віцепрезидентами Рутовським і Сгалем, представителі польських товариств збірно, а іменно віцепрезидент Академії Наук член палати панів др. Фрідр. Цоль, презес товар. кредит. земського Крайнського, презес гал. тов. господарського кн. Віт. Чарторийський, презес крак. тов. рільн. гр. Здисл. Тарновський, презес тов. рільн. кружків Целецький, куратор Закл. Оссолінських кн. Андр. Любомирський, презес тов. шк. люд. Бандровський, віцепр. тов. педаг. Йос. Піоркевич.

Відтак представилися Архікнязеви товариства рускі також збірно, а іменно: сеніор інстит. ставропигійского др. Володим. Івасечко, голова тов. ім. Шевченка др. Евг. Озаркевич, голова тов. „Просвіти“ член Видлу краєв. Кивелюк, предсд. общ. Качковського Свистун, голова „Бесіди“ проф. Вол. Шухевич, голова тов. педаг. о. Войнаровський, гол. тов. „Сільський Господар“ др. Евг. Олесницький, предс. „Союза

рільничого“ і „Нар. Дому“ о. Костецький, предс. „Дністра“ др. Ст. Федак.

З черги представилася президія Палати торгово-промислової, кураториєвінгельської громади, предс. львівської громади ізраїл. др. Шаф, вікінци комітету перегонів, зложений з гр. Мих. Баворовського, гр. Стан. Семенівського-Левицького і Стан. Улашина.

Окремо на приватній авдіенції приймив Архікнязь п. міністра для Галичини Длугоша.

О год. 7 вечеरом відбувся в честь Архікнязя обід в палаті кн. Андр. Любомирського, а по 9 год. вечеरом баль дівський в палаті Намісництва.

В понеділок о 10 год. рано вислухав Архікнязь служби Божої в костелі оо. Бернardinів.

О год. 1 в полудне відбулося сідання у п. Маршалка краєвого гр. Стан. Баденівого. Крім Достойного Гостя взяло участь в сіданні звісі 40 осіб.

По сіданню удався Архікнязь автомобілем на міску стрільницю, де вписався пам'яткову книгу і віддав 8 вистрілів. Около год. 4 прашаний сердечними окликами, відіхав Архікнязь автомобілем на перегони, де забавив до год. 6 вечеरом, приглядаючись перегонам і розмовляючи з ріжними особами як з гр. Баворовськими, кн. Любомирськими, головно-командуючим корпусом і іншими військовими.

По повороті з перегонів відбувся о год. 7 обід у п. Намісника, в котрім взяло участь око 60 осіб.

Зара по обіді о год. 9 відіхав Архікнязь на дворець і окремим поїздом вернувся до Коломиї.

Н о в и н к и .

Львів, 28 мая 1912.

— Іменовання. П. Міністер скарбу іменував старшого комісара сторожі скарбової II кл. Володислава Ціммермана старшим комісарем сторожі скарбової I кл. для округа службового краєвого Дирекції скарбу у Львові.

— Вісти особисті. Президент висшого суду краєвого п. Червінський вернувся до Львова і обняв управдане.

— До Жовкви! „Сокіл-Батько“ подає діяльність, що скрімий поїзд на здвиг до Жовкви дні 2 червня виїде з головного двірця о год. 8:30 рано і приїде до Жовкви о год. 10:06. Поворот о год. 8 вечеरом виїзд з Жовкви а до Львова прибуде о год. 9 мін. 42. Кarta їди там з поворотом коштує 2:10 с. м.

— Землетрясение. Із Снятину доносять: В суботу око 7 год. вечеरом далося в Снятині почуті легке трясене землі, котре тривало може 15 мінут, а котре відчули всі тутешні жителі. Дехто розповідає, що рівночасно було чути глухий півземний гук. Поліціян на вежі ратушевій, кажуть, так перепудлив ся, що не повідомляючи нікого о тім постансоеив був втечі. Рівночасно наспіла вість з Букарешту, що й в Румунії далося відчути землетрясение. Було то око 8 год. вечеरом а трясене було так сильне, що в місті Фокшанах наробило великої шкоди. — Землетрясение, яке дає ся звичайно відчувати у нас на Покуті і на Буковині та в Румунії, має свій осередок коли Синькова в Заліщицчині а звісі сягає аж поза Снятин до Чернівець і Онути на Буковині та переходить до Румунії і Бесарабії. Отже цікаво бізнати, чи й сим разом далося оно почуті в Синькові і як сильно, чи може то землетрясение, котрого осередок дав в Болгарії.

— Ліцитация. Дні 4 червня 1912 о годині 9 відбудеться в магазинах товарних станиці в Стрию публична ліцитація невідобраних товарів, як: вино, горівка, крупи, кава, цукри, смаренила, начине з бляхи і зеліза, суперфосфорат, меблі, ґеркала, зелізо, волосини, порожні флашки і т. п. о скілько їх не викуплють власителі.

сили вавято, начеб хотіли спинити і завернути, але подерті і здоптані опадали зі стоном.

Меви кричали над ними, зойкали довго і жалібно.

Але в суднах тривала даліше мовчанка, ніхто не зізнав, що діє ся довкола, бо всі душі кружляли послідним прашальним летом тям, над Япанією, над обрієм, що раз на все щезав, в послідні блески заходу несли ся розхлипани жалем і тугою.

Пристань западала ся за ними в глибині від, ліс щоглів маліє, виглядав вже як павутине, місто ледви бовваніло, форти на берегах зарисовували ся як раки викинені філями, а величезні доки, фабрики, високі дерева немов утікали від них в глибину лісів, в хаос сумерків, так що лише деколи гуділи за ними глухі голоси серен і слабі конаючі відгомони якихсь звуків:

Збирали їх в таємничій мовчанці; як ті послідні съвіті подихи вітчини, яку утратять на все — коли назар судна спинали ся як сполошені кої, величезні філі підняли їх нагло і стрясаючи з хребтів кинули в запінені пропасти.

Були вже на повні морі, вихор застогнав над ними, спінені бризки почали скакати довкола як розярені пси.

Гіроше дав знак, заточили коротке півколо і летячи немов навзdogi з філями а близше ледви бачених берегів, впали в цілу громаду острівчиків, густо розкинених і так повних роззвиліх садів, що піднимали ся з води, як білі хмари, зарожевлені заходом.

Вили ся незамітно вузкими проливами немов безконечною цвітистою алею. Птахи съпівали в гущавинах а похилені вишні сипали на них пахучий цвіт. Денеде пробліскувало съвітло; денеде в човнах, що колисалися під клубами цвітів, съпівали дівчата, часом перетинала їм дорогу рибацка лодка, тіжко

похилена під роздутим вітрилом а деколи глухий далекий гук моря продирає ся крізь сади, як би їх кликав.

Гнали щілою силою пари, так що небавком і ті острівчики щезли в сумерках моря і ночі, як минулий сон, як сон, що проснівся і не вернеться, так що неодно серце стогнув гіркий жаль, неодна душа застогнала болісно, але лиця були сповиті щілою силою волі, очі невідгадані і усміхи вили ся на поблідлих губах.

Небо загасло, послідні хмари догаряли на заході, а безмежна пустка від простору опала на них і немов синим серпанком сповивала.

Було вже майже темно, коли причалили до якогось острівчика, що сторчав самітно диким румовищем попаданих скал.

В малім заливи, втисненім глубоко і замаскованим движимою гатию, вкритою деревами, тулило ся десять суден подібних до чорних, величезніх повзунів, що відпочивають тихцем, а кілька торпедовців лежало на якорях імові причині пси.

Висіли із суден і як тіни, без гомону, розповіли ся в сумерки.

Мовчанка знову запала, кораблі лежали як трупи, викинені на берег; палуби були пусті, вікна темні, комини не димили, ніякий голос не роздавався, навіть вода залиму лежала мертвю пештою олова, лише море гуділо, бути безупину, а якісь птахи кричали перед скалами.

Якийсь неспокій родився у візду, вихор пролітив зі звойком, а задиханий сердитий крик моря кипів чимраз сильніше, склублював ся інколи в глухий, здавлений тупіт, немов тисячі коїв бігло по спеченої землі, вибухав коротким потрясаючим ревом і опадав, валився тяжко в пропасті як труп.

Брязк лютила ся десь далеко.

Але в тихім заливі немов не знали про се, бо довго ще тривала мертві тишина. Аж коли наддалекою пристанею розярила ся бліда ледви слідна луна, розпочався горячковий, поспішний рух, заскришіли нараз вінді бухнули съвітла і судна почали ворушити.

Гіроше як вправний вожд переглядав всі кораблі. На кождім машині були вже під паюю, капітани стояли на своїх містках а зали гази звичайні становища.

Несказана тишина залягала палуби. Гіроше пересувався немов серед мар. Ніоден голос не вірвався з тремтячих уст, лише серця росли розсаджувані їхнім криком; стиснені руки заступали розмову, погляди ставали поцілуями, усмішки були прощанням, руки присягую...

Смерть віяла ледовим подихом, настала хвиля немов тайних зізнань і послідніх пемазань. Ще оден погляд на съвіт, ще одно німе доскульне питане і живі зачнуть сходити до гробів.

Гіроше ішов все тихше і тихше, але хотій безмежний сум придбав ему душу, виповнив строгої свій обов'язок, провірював все, заглядав навіть під палуби до магазинів, виповнених величезним камінням, яке було спосне жалізом, сходив до машинових комор, де в кровавім съвітлі увихали ся півнагі топники, а потім віддавав капітанам запечатані прикази, окинув ще раз вохкими очима сальютуючі залиги і щезав як тінь.

Аж прийшла хвиля, отворила ся гать, блиснув сигнал і кораблі почали входити, уставляючись кільватором; торпедовці ішли по боках як вівчарські пси, що стережуть стада.

Виправа рушила і щезла в темності.
(Дальше буде).

— Повені. Зелені свята у Львові зазначалися у Львові значною студеною і зливою. Вночі з неділі на понеділок була велика злива а вчера майже до полуночі лив дощ безнастаний при такім холоді, що хвилями здавалося як би таки сніг падав, лише вже у воздусі топився. Безнастаний дощ на затоді викликали в багатьох сторонах повені. Так доносили в Будапешту, що там надходять в ріжих горін Угорщини вісти про величезні повені. В комітаті Люгас, в місцевості Резича-Баня стоять 500 хат під водою; частина з них вже й завалила ся. В Люгас завалився міст. В кількох місцевостях вода піоноривала гати і охоронні вали та позаливала оселі. Шкоди доходить до мільйонів. В багатьох сторонах здержано рух залізничний.

— Нещаслива пригода з гарматним стрільном. Із Станиславова доносять про таку пригоду: В Підпечахах знайшли сими дніми сільські настуки в лісі гарматне стрільно, так званий гранат, походачий військових вправ ще в 1911 р. і зачали нам бавити ся а відтак і хотіли его отворити. При цій роботі гранат нараз вистрілив і показав трохи клепців в страшний спосіб. Одному відорвало обі ноги, другому ногу і ніс а третого покалічило на цілім тілі.

— Огні. В п'ятницю по полуночі вибух сильний огонь у фабриці смаровил Блюменфельда на Замарстинові при ул. Германа ч 30. Займився іменно олій лняний варений в кітлі, а коли той котел з горючим олією винесено на двір, займилися від него і інші пальні матеріали а також будинок, де міститься лякмерня і де знаходилися інші легко запальні матеріали. А небезпечність була велика, бо на місці пожежі знаходилося 150 бочок з бензиною, олією і кольофонією. В одній хвили піднявся величезний стовп диму в гору, віщуючий величезну пожежу. На п'яте огнь удалися досить борзо сперти і таки зовсім загасити, а то головно завдяки скорій акції ратункові таки самого персоналу фабричного а відтак і міскої сторожі пожарної. Докладення поліційні виказали, що причиною огню стало то, що діловодець фабричний Фридрих Міллер, вийшов з котельні, де варено олій і здався роботу на робітників, а ті допустили до того, що олій загрівся до 365 степенів Цельзія і внаслідок того зачав горіти. Серед метушні в часі пожежі прийшло також і до нещасливої пригоди, котрої жертвою стався робітник Хамер, який віз потрутися його так сильно, що вломив ему ногу. — З Букарешту доносять: В нафтovім закопі коло Морени вибух огонь ще дні 17 с. м. і тревас до нині. Проба артилерії здушити огонь за допомогою вибуху піролінових бомб не удалися. — З Кастельйон в Іспанії наспіла нині така вість: В кінематографічному театрі в Вілляреаль вибух огонь. Згинуло 80 осіб а богато єсть зранених на смерть.

— Шкільний вечір у Вінниці на російськім Поділі. Київська „Рада“ доносять, що ученики у Вінниці уладили дні 12. мая в тамошній церковно-учительській школі літературно-музичний вечір. В програму вечера входили оркестра, хор і декламації. Продекламовано в супроводі хору „Гамалія“ і „Причину“ Шевченка. Найбільше враження викликала виконана хором фантазія Давидовського „Бандура“, що складається з українських пісень. Хор мусів співати єї кілька разів. На цей і скінчився вечір. Програму уложили самі ученики, як також подобирали самі відповідні кусні до хору, оркестру і декламації. Деякі учителі замість помочи, ще перешкоджали. Пр. просили ученики архівея, щоб позволив виставити українську песьу, але він не дозволив, говорячи, що ему соромно, як архівеєви писати про українську виставу, і навіть заважав ся викинути слово „Україна“ а вставив „Малоросія“, але тим спопуляризував лише перше. Також і учителі співу вибирали такі кусні, що ученики соромилися їх співати. Мимо цього однак вечір випав гарно. Слідне було величезне враження, викликане вечіром на публіці.

Париж 28 мая. Після півурядового донесення Мулей Гафід тревас при намірі абдикації. Правительство французьке просило его, щоби відложив виїзд до Рабуту, бо побоюється розривів при тій нагоді.

Рзича (Угорщина) 28 мая. Місто залізне. Робота ратункова тревасала цілу ніч. О 7 годині над раном вода прірвала головну греблю. Електричне заведене знищено; місто без освітлення. Жителів дельоживано при сьвітлі смолоскипів.

Мадрид 28 мая. Страйк залізничний в Андалузії розширився. До страйку прилучилися округи дирекції в Кордові в Севіллі. Поїзди залізничні ведуть інженери і начальники стацій; курсують однак лише ті поспішні поїзди, котрі мають вози поштові. В окрузі дирекції в Кадіс страйк обнимав цілу сіть залізничну. В Херес робітники докові підприємства страйк залізничників. В Гранаді залізничники прилучилися до страйку.

Париж 28 мая. Союз французьких товариств гімнастичних прияв запрошення праскої ради міскої і Союза ческих Соколів до участі в сокільських торжествах в Празі в дніх від 29. червня до 1. липня.

Софія 28 мая. Міністер просвіти Бобчев поїхав до Білграду на отворене полуночево-славянської вистави творів штуки, устроеної сербським правителством.

Надіслане.

Colosseum Германів

Від 16 мая 1912 р.

Schenk Maroelly Troupe, надзвичайні акробати. — The 5 Brunhos, танці cowbo-ів. — Piefke & Paffke з своїм сенсаційним куфром. Guarany, індійська таночниця з вужами. — Нарискі манекіни, оперетка. — Gross Arz & Tick, жарт в робітни мальярській. — Bradford & Brighton, комічні циклісти. — Duo Sternegg, пародия „Сальоме“. — Kitty Starling, танці акробатичні.

ВІТОГРАФ і т. д. і т. д.

В неділі і свята 2 представления о годині 4 і 8 вечера.

Білети можна власніше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвіка 5.

Рух поїздів залізничних

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середньо-европейського.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубо мікроном. Години нічні від 6:00 вечором до 5:59 рано означені підчеркненем чисел мініутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Krakova: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10. *) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиська: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50 †), 8·40, 11·13. †) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05 *), 6·28 †), 7·58 †), 11·00. *) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кожного попереднього дня перед неділею і святом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25. §) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. свята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)

*) до Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиська: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.

†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).

*) лише до Винника. §) до Винника лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).

*) лише до Винника. §) до Винника лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Krakova 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10 *), 1·30, 2·00 §), 5·40, 7·25 †), 8·25, 9·50

*) з Тарнова, §) від 15/6 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9, включно щодня.

З Підволочиська: 7·20, 11·30, 1·50 §), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48 †)

†) з Красного, §) від 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15 §), 5·45 †), 7·40, 10·25 *), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34

*) з Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кожного слідчого дня по неділі і святі.

Зi Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00 §) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. свята.

Зi Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зi Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зi Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиська: 7·01, 11·11, 1·36 *), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31 †)

†) з Красного, *) від 15/6 до 30/9, включно щодня.

З Підгаєць: 7·26 *), 10·49, 6·29 *), 10·01, 12·00 §)

*) з Винника, §) з Винника лише в суботу і неділю.

Зi Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08 *), 10·31, 6·11 *), 9·41, 11·43 §)

*) з Винника, §) з Винника в суботу і неділю.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.

що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29,

11·00, 3·42, 5·17, 9·30.

в неділі: від 1/5 до 30/9: 7·43.

в неділі і свята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.

від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·20.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.

в неділі і свята рим. кат.: від 5/5

до 8/9: 10·10.

З Любінія: в неділі і рим. кат. свята від 12/5

до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.

що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22,

10·05, 2·35, 6·31, 8·35.

від 1/5 до 15/9: 4·21.

в неділі і рим. кат. свята: від 1/6 до 31/8: 12·30.

від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

За редакцію відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦЬКИЙ.

Телефон 452.

Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасажири Гавсман ч. 9

в и да е

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значніших місцевостей Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх станцій в краю і за границею.

Асиг'нати

на місця в спальніх вагонах.

Продаж воєнних розкладів Тэди і провідників.

Замовлені білети на провінцію висилаються за поштовою ісплатою або за посередництвом дотичної зелізничної стації.

При замовленні складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від якого білет має бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbüro, Львів.